మీకు ఈ శరీరం ఉండగా సుఖం. శరీరం పోయాక కూడా సుఖమే. ఆ మనస్సే మనలను పీడిస్తోంది, దానిని తీసెయ్యి.

శ్రద్ధ వలన జ్ఞానం కలుగుతుంది. శ్రద్ధ అనే పెట్టుబడి కనుక నీకు ఉంటే పరమశాంతికి, అలౌకిక శాంతికి నువ్వు వారసుడవు అవుతావు. ఆకలిగా ఉన్నవాడికి అన్నం కావాలి, చీకటిలో ఉన్నవాడికి వెలుతురు కావాలి. ఇప్పుడు మనకు కావలసింది అన్నంకాదు, వెలుతురు కావాలి. చీకటిలో నుండి వెలుతురులోనికి వెళ్ళాలి. చీకటిలోనుండి జ్ఞానం అనే వెలుగులోనికి మమ్మల్ని మళ్ళించు, అది నీ దయ లేకుండా సాధ్యం కాదు అని అంటున్నాడు. మీకు ఏదైనా అవసరం ఉంటే ఇతరుల ఇంటికి వెళ్ళండి, కాలక్షేపం కోసం వెళ్ళవద్దు. కాలక్షేపం కోసం వెళ్ళి కూర్చుంటే లేనిపోని గొడవలు వస్తాయి, ప్రతీ ఇంట్లోను ఏవో లోటుపాట్లు ఉంటాయి. వారు ఏదో కష్టసుఖాలు చెప్పకొంటే మీరు ఊరుకొంటారా వాటిని బజారులో పెడతారు, చివరకు వారింట్లో పిల్లలకు పెళ్ళిళ్ళు కూడా అవ్వకుండా చేస్తారు, మనం అంత బుద్ధిమంతులం. మన ఇంట్లో లోటుపాట్లు ఎలాగ ఉన్నాయో అలాగే మనస్సులో కూడా లోటుపాట్లు ఉంటాయి, అవి మిమ్మల్ని పూర్ణస్థితికి రానివ్వవు. నీలోపల ఉన్న లోటుపాట్లను సవరించుకోకుండా నువ్వు మోక్షాన్ని పొందలేవు. డబ్బు ఉంటే భోగాన్ని కొనుక్కోవచ్చుగాని యోగాన్ని, జ్ఞానాన్ని కొనుక్కోలేము. సజ్జనసాంగత్యం వలన యోగం వస్తుంది. మీ మనస్సును బాగుచేసుకోండి. మీ మనస్సును బాగుచేసుకొంటే మీరు ఏ స్థాయికి వెళ్ళిపోతారు అంటే దేవుడిని మీరు కళ్ళతో చూడటం కాదు, దేవుడితో సమానమైన స్థాయి మీకు వచ్చేస్తుంది. రాముడి పని చేసి ఆంజనేయస్వామి కూడా రాముడి స్థానాన్ని పొందాడు. వాడిని స్మరిస్తే నన్ను స్మరించినట్లే, వాడికి నమస్కారం పెడితే నాకు నమస్కారం పెట్టినట్లే అంటాడు రాముడు, అంటే రాముడి పనిచేసి ఆంజనేయ స్వామి రాముడితో సమానం అయిపోయాడు.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 28-09-2009, కాశీ)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

కాశీ అంటే ప్రకాశం. కాశీలో ఉన్న గంగానది మనల్ని పవిత్రం చేస్తుంది. అరుణాచలంలో ఉన్న కొండ మనల్ని పవిత్రం చేస్తుంది. తీర్థయాత్రలు, మహాత్ముల దర్శనం ఇవన్నీ ఎందుకు చేస్తున్నాము అంటే మన బుద్ధిని శుద్ధి చేసుకోవటానికే ఇవి అన్నీ. మనకి సంతోషం రావటానికీ, దుఃఖం రావటానికీ బయట కారణాలతోటి సంబంధం లేదు. మన మనస్సు రాంగ్‌గా ఉంటే

బయట పరిస్థితులు మనకి బాగున్నా అశాంతిగా ఉంటాము. మన మనస్సు రైట్‌గా ఉంటే బయట పరిస్థితులు మనకు ప్రతికూలంగా ఉన్నా శాంతిగా ఉంటాము. కానీ బయట గొడవలకీ దీనికీ సంబంధం ఉందేమో అని మనకు అనిపిస్తూ ఉంటుంది. మన శరీరం ఈ రోజు కాశీలో ఉంది. మన తెలివితేటలను బట్టి మనం ఇక్కడకు రాలేదు. దేహం యొక్క ప్రారబ్ధాన్ని అనుసరించి ఈ దేహాన్ని ఈశ్వరుడు ఇక్కడకు తీసుకువచ్చాడు. మన శరీరం ద్వారా మనస్సు ఏ అనుభవాలు పొందాలి, ఏమి పాఠాలు నేర్చుకోవాలి, వాడు పొందవలసిన అనుభవాలు అయిపోయిన తరువాత, వాడు తినవలసిన మొట్టికాయలు కూడా పూర్తి అయిపోయిన తరువాత ఆ దేహం చనిపోతుంది. మనం జీవితం తోటి రాజీపడటం మంచిది. మనం జీవితంతోటి రాజీపడకపోతే రోజూ అశాంతే. మనం రాజీపడటం నేర్చుకోవాలి. మనందరం ఆత్మహంతకులం అన్నారు భగవాన్. నీ హృదయంలో ఆత్మ ఉంది. దాని తాలుక ఎరుక నీకు లేదు కాబట్టి, దాని తాలుక గుర్తింపు లేకుండా ఉన్నాము కాబట్టి మనందరం ఆత్మహంతకులం అన్నారు భగవాన్. మనం స్వార్థంతోటి చేసే ప్రతీ పని, ప్రతీ మాట దేహాభిమానాన్ని పెంచేస్తుంది. మనం స్వార్థం లేకుండా ఏ పని చేసినా అది మనల్ని బంధించదు, దానివలన మనకు పాపం కూడా రాదు. వ్యక్తిభావన లేకుండా పని చేస్తే మంచిచెడ్డలు, పుణ్యపాపాలు ఏమీ నిన్ను అంటవు. దేహమే నేను అనే తలంపు ఉన్నంతకాలం నువ్వు వ్యక్తిభావన లేకుండా ఉండలేవు. మనోనాశనం అయ్యేవరకూ మంచికి మంచి, చెడ్డకి చెడ్డ వచ్చేస్తుంది. వాటిని నీవు అనుభవించాలి. ఏ స్థానాన్ని పొందిన తరువాత పుట్టుకలు, చావులతోటి నీకున్న సంబంధం తెగిపోతుందో ఆ స్థానం నీ హృదయంలోనే ఉంది. అందులో పుడితేనే అది నీ నిజమైన పుట్టినరోజు, ఆ స్థానాన్ని పొందేవరకూ నీకు పునర్జన్మలు తప్పవు, అప్పటి వరకు నీవు శవాలను మోస్తూ ఉండవలసిందే.

కారుకి డ్రైవరు ఎటువంటివాడో మన శరీరానికి బుద్ధి అటువంటిది. డ్రైవరు సరిగ్గా లేకపోతే కారు పల్టీకొట్టేస్తుంది. అలాగే మన బుద్ధి సరిగ్గా లేకపోతే శరీరం పతనం అయిపోతుంది. మనం దేవాలయానికి వెళ్ళినప్పుడు స్వామీ నాకు మంచి బుద్ధిని ప్రసాదించు అని కోరుకోవాలి కాని మనం ఏమి చేస్తాము అంటే ఇంట్లో తాత్కాలికంగా ఏవో కష్టాలు ఉంటాయి కదా ఆ కష్టాలు పోవాలని కోరుకొంటాము. మనకి మంచి బుద్ధి లేకుండా భగవంతుడిని తెలుసుకోలేము. బుద్ధి నిండా వంకరలు పెట్టుకొని మీరు సాధనలు చేస్తే చెయ్యవచ్చునుకాని

సాధన ఫలించదు. హృదయంలో ఉన్న వస్తువు మనకి ఎందుకు తెలియటంలేదు అంటే పైన మేఘాలు ఉన్నప్పడు సూర్యుడు మనకి కనబడడు. మేఘాలులాంటివే తలంపులు. మనకి పగలు అస్తమానూ ఒక తలంపు వస్తుంది అది వెళ్ళిపోతుంది. మళ్ళీ ఒక తలంపు వస్తుంది అది వెళ్ళిపోతుంది. ఆ రెండు తలంపుల మధ్య పెద్ద గేప్ ఉండదు. తలంపులు మన హృదయంలో ఉన్న వస్తువుని కనపడనివ్వకుండా చేసేస్తున్నాయి. పక్షులు గూడులు కట్టుకుంటాయి. మన జన్మాంతరంలో నుండి వచ్చిన వాసనలన్నీ కూడా మన హృదయంలో గూడు కట్టుకున్నాయి. ప్రతీ వాసన మూలంతోటి నశించేవరకూ ఎవరూ పునర్జన్మలు ఆపుచేయలేరు. అందరూ శరీరం గురించి ఆలోచించుకుంటారు, ఇల్లు గురించి ఆలోచించుకుంటారు కాని మరణానంతరం మన కూడా వచ్చే మనస్సుని బాగుచేసుకోవాలనే బుద్ధి ఎవరికీ కలగటంలేదు. మీ మనస్సుని ఎవరో వచ్చి బాగుచేసిపెడతారని ఎప్పడూ అనుకోకండి. మీరు హృదయపూర్వకంగా, సిన్సియర్‌గా మేగ్జిమమ్ ఎఫర్ట్‌చేసి మీ మనస్సును బాగుచేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చెయ్యండి. కొంతమంది ఏది చెప్పినా నెగిటివ్‌గా తీసుకుంటారు. ఎవరైతే జీవితంలో జరిగే ప్రతీ సంఘటన పాజిటివ్‌గా తీసుకుంటారో వారు బాగుపడతారు.

మీకు ఎవరిమీద ఎక్కువ మమకారం ఉందో వారిచేత మిమ్మల్ని తిట్టిస్తాడు భగవంతుడు. మీ మనస్సుని మోక్షం పొందటానికి భగవంతుడు సిద్ధం చేస్తున్నాడు. మనతోటి స్నేహంగా ఉన్నారు వీళ్ళు ఏమిటి ఇలా తిట్టేస్తున్నారు అని మీరు అనుకుంటారు. అది ఈశ్వరుడు చేసే పని అని తెలియక వారి మీద కోపాలు పెట్టేసుకుంటారు. మీ మనస్సు భగవంతుడి వైపుకు తిరగకుండా ఎక్కడైతే మమకారం ఉందో అక్కడ ఆగిపోతుంది. సాధన చేసినా మీ సాధన అంతా అక్కడ ఆగిపోతుంది. మీ సాధనకు ఏదైతే అడ్డుగా ఉందో నెమ్మదిగా దానిని ఊడగొడతాడు. అప్పడు మీ మనస్సులో వంకర తగ్గిపోయి మళ్ళీ దేవుడు వంక చూస్తూ ఉంటుంది. ఇవన్నీ దేవుడే చేస్తాడు. లింగం అంటే గుర్తు. భగవంతుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు. ఈ ప్రపంచానికీ, మనకీ ఒక ప్రభువు ఉన్నాడు. మన కంట్రోలరు ఒకడు ఉన్నాడు అని చెప్పటానికి గుడిలో లింగం పెట్టారు. దేహాన్ని ప్రారబ్దానికి వదిలేసి నీ మనస్సుతో ఈశ్వరుడి పాదాలు విడిచిపెట్టకుండా ఉంటే ఆ ప్రారబ్దం కొట్టేదెబ్బలు మీకు తగలవు. ఎందుచేతనంటే మీ మనస్సుకు దేహంతోటి తాదాత్మ్యం లేదు, ఈశ్వరుడితోటి తాదాత్మ్యం ఉంది. అందుచేత ఎన్ని సంఘటనలు జరిగినా ఏమీ జరగనట్టే ఉంటుంది. మీకు వెయ్యికోట్లు ఉన్నాయి అనుకోండి

మీ మైండు రాంగ్ మైండు అయితే మీకు దుఃఖం వచ్చి తీరుతుంది. మీకు దుఃఖం రాకుండా ఎవరూ ఆపుచేయలేరు. మీది రైట్‌మైండు అనుకోండి మీరు ఆర్థికంగా ఇబ్బందులు పడుతున్నా మీకు అశాంతి రాదు. ఎందుచేతనంటే మీ రైట్‌మైండ్ మీకు రక్షణని ఇస్తుంది. రైట్‌మైండు ఉన్నవాడు పొంగిపోడు, కుంగిపోడు. నంది ఏ విధంగా అయితే ఈశ్వరుడిని చూస్తు ఉంటుందో ఆలాగే రైట్‌మైండ్ ఉన్నవాడు ఈశ్వరుడి డైరెక్షన్‌లో ఉంటాడు. మీరు గుడిలోకి వెడితే నందీశ్వరుడు మీ వంక చూడడు, నందీశ్వరుడు చూపు ఈశ్వరుడి మీదే ఉంటుంది. మన మనస్సు కూడా అలా ఉంటే తరిస్తాము. అప్పడు శరీరం మీద ఏ సంఘటనలు జరిగినా దాని ప్రభావం మన మీద ఉండదు. దుఃఖం దేహం అనుభవించదు, దేహం నేను అని ఏ తలంపు అనుకుంటోందో ఆ తలంపు అనుభవిస్తోంది. ఆ తలంపును ఈశ్వరుని పాదాల దగ్గర ఉంచితే మీరు ఈశ్వరుడికి శరణాగతి చేస్తే ఇంక అనుభవించే వాళ్ళు ఎవరు ఉంటారు? మీకు జ్ఞానం కలిగిన తరువాత ప్రపంచంలో ఉన్న దుఃఖం అంతా మీకు ఒక్కరికి వచ్చేసినా మీకు ఏమీ అనిపించదు. అది జ్ఞాని యొక్క స్థాయి. జ్ఞాని శాంతిని తప్పించి, ఆనందాన్ని తప్పించి, సుఖాన్ని తప్పించి మీకు ముక్తి స్థితిని తప్పించి ఇంకోటి ఇవ్వటానికి అసలు ఆయన దగ్గర ఏమి లేదు. మీరు జ్ఞాని మీద పుష్పాలు వేసినా లేకపోతే రాళ్ళు పెట్టి కొట్టినా ఆయన స్థానంలోంచి పతనం అవ్వడు. ఏ స్థానాన్ని పొందిన తరువాత తిరిగి ఈ భూమి మీదకు రావలసిన పని లేదో ఆ స్థానంలో ఉంటాడు. మీరు అనుకున్న చోట ఆయన లేడు. ఆయన పొందిన స్థితి మీకు అర్థంకాదు.

స్వస్వరూప అనుసంధానమే భక్తి అని ఆచార్యులవారు చెప్పారు. నీ లోపల ఉన్న సద్వస్తువు మీద నిరంతరము నీ మనస్సుని నిలబెట్టి ఉంచటమే నిజమైన భక్తి. మన మనస్సుకి ఇష్టమైనవి జరిగితే ఒక రకంగా ఉంటాము, మన మనస్సుకి ఇష్టంలేనివి జరిగితే ఒకరకంగా ఉంటాము అది భక్తుడి లక్షణం కాదు. భక్తుడు అంటే మీరు అడ్డబొట్టుపెట్టుకున్నారా, నిలువుబొట్టు పెట్టుకున్నారా అది కాదు. మీకు ఇష్టమైన సంఘటనలు జరిగినా, ఇష్టంలేని సంఘటనలు జరిగినా వాటిని ఈశ్వర ప్రసాదంగా తీసుకోవాలి. మనం గుడిలోకి వెళ్ళినప్పడు శనగలు ఏవో ప్రసాదాలు ఇస్తారు. అవి మనం ఎంత ఇష్టంగా తింటామో అలాగే మీ ప్రారబ్ధాన్ని కూడా ఇష్టంగా తీసుకోవాలి. అది భక్తుడి లక్షణం. నువ్వు నేను అనే తలంపును మరచిపోయి ఈశ్వరుడిని స్మరించుకుంటూ అన్నం తింటూ ఉంటే అది కూడా ఈశ్వరుని ప్రసాదం. మీ

జన్మ సంస్కారాన్ని బట్టి ఏ మార్గం ఇష్టం అయితే ఆ మార్గాన్ని అనుసరించి దేహగతమైన నేనులోంచి విడుదల పొందండి. మీకు దేహబుద్ధి ఉన్నంతకాలం ఆత్మబుద్ధి కలగదు. దేహం ఉండగా దేహబుద్ధిలోంచి ఎవరైతే విడుదల పొందారో వారు ఆత్మసుఖాన్ని పొందుతారు. ఒకోసారి గురువులకంటే శిష్యులు ఎక్కువ అదృష్టవంతులు ఉంటారు. శబరి గురువు మాతంగ మహర్షి. మాతంగ మహర్షికంటే శబరి ఎక్కువ అదృష్టవంతురాలు. శబరి దేవుడుకోసం అన్వేషించకుండా దేవుడే శబరి దగ్గరకు వచ్చాడు. అది ఆవిడ ప్రారబ్దవైభవం. శబరి మాతంగ మహర్షికి 30 సం॥లు సేవ చేసింది. అప్పడు మాతంగమహర్షి శబరీ నాకంటే నువ్వే అదృష్టవంతురాలవు ఎందుచేతనంటే భగవంతుడే నీ దగ్గరకు వస్తున్నాడు నిన్ను చూడటానికి, ఆ వైభవం నాకు లేదు. ఆ వైభవం నీ ఒంటిమీద ఉంది. శబరి గురువు మాతంగమహర్షి అని లోకం చెప్పకొనే మాటలే కాని వైభవం అంతా నీదే అన్నారు గురువుగారు.

అసలు రైట్ మైండు లేకపోతే రైట్ యాటిట్యూడ్ లేకపోతే జ్ఞానంవైపుకు నీ మనస్సు అసలు తిరగదు. మనం ఎలా పనిచేస్తున్నాము అది చూసుకోవాలి. మనం చేసే పని వల్ల దేహభావన తగ్గుతోందా, మనం మాట్లాడే మాటల వల్ల దేహభావన తగ్గుతోందా, మనకి తలంపులు ఎలాంటివి వస్తున్నాయి అని మీరు ఒంటరిగా ఉండి వాచ్ చేసుకోవాలి. ఎదుటివాడు ఎంత చెడ్డవాడుగా మీకు కనిపించినా వాడిని ద్వేషించకండి. వాడిని ద్వేషించటం వలన మీ మనస్సు హృదయంలోనికి వెళ్లదు. మీ మనస్సు వాడి మీదకే వెళ్లిపోతుంది. ఎక్కడైతే రాగం ఉందో అక్కడికి మీ మనస్సు వెళ్లిపోతుంది. ద్వేషంలోంచి బయట పడటం కంటే రాగంలోంచి బయటపడటం ఇంకా కష్టం. మీకు రాగద్వేషాలు లేవు అనుకోండి మీ మనస్సుని కదలమంటే కదలదు. బాహ్యముఖానికి వస్తున్న మనస్సుని అంతర్ముఖం చెయ్యటానికి మీకు సహకారం చేసేవాడే గురువు. అటువంటి సహకారం ఎవడైతే చెయ్యడో వాడు గురువు కాదు రాక్షసుడు. గురువు చెప్పేమాట మీ మనస్సును అంతర్ముఖ పరిచేలా ఉండాలి, వాడు గురువు.

భగవంతుడిని తెలుసుకోవాలంటే ప్రేమకావాలి. ఆ ప్రేమ భగవంతుడే ఇస్తాడు. భగవంతుడిని తెలుసుకోవాలనే బుద్ధి కూడా ఆయనే కలగజేస్తాడు. మన బిహేవియర్ ఎలా ఉంటే ఆయన తెలియబడతాడో ఆ బిహేవియర్ కూడా ఆయనే నేర్పుతాడు. మనకి తెలియబడటం అనేది కూడా ఆయనే చేస్తాడు. ఇంక మీరు నేను ఎక్కడ ఉన్నాము. అంటే

మనకి ఉన్న పొగరుబోతుతనం వల్ల మనం ఉన్నాము అనుకుంటున్నాము. జీవుడికి ఇది పెద్ద పని, ఇది చిన్నపని అని ఉంటుంది. దేవుడికి పెద్ద పని, చిన్నపని అని ఉండదు. అవసరం అనుకుంటే చిన్నపని అయినా సరే చేస్తాడు. జీవుడికీ, దేవుడికీ అదీ తేడా. మనం అన్నం వడ్డించటం మంచిపని అనుకుంటాము. ఆకులు తీసేయటం చెడ్డపని అనుకుంటాము. దేవుడు అలా అనుకోడు. మనం కూడా దేవుడు అవ్వాలి అనుకుంటే ఆ దేవుడిలాగ పని చేయటం నేర్చుకోవాలి. అది మాటలతో అవ్వదు. మాటలతోటి మోసపోయేటంత అమాయకుడు కాదు దేవుడు. మాటలతోటి ఒక మనిషిని మోసం చేయగలం కాని, దేవుడిని మోసం చేయలేము. శంకరాచార్యులవారు అన్నారు ఈ మాయదారి మొగుళ్ళు రకరకాలుగా ఉంటారు. కొంతమంది రోజూ తాగి వస్తారు, కొంతమంది డబ్బు తగలేస్తారు. కాని మీ హృదయంలో ఉన్న శాంతే మీ నిజమైన భర్త. మీ హృదయంలో ఉన్న శాంతి మీకు దొరికినప్పుడు ఈ మాయదారి మొగుళ్ళు ఎలా ఉన్నా ఫరవాలేదు. బయట ఉన్నవాళ్ళు బాగుంటేమంచిదే ఒకవేళ వారు సడన్‌గా మీకు ఎదురు తిరిగినా నీ శాంతి నిన్ను కవచంలా కాపాడుతుంది. బాహ్యపరిస్థితులు సడన్‌గా మారినా అప్పుడు మీ హృదయంలో ఉన్న శాంతి మిమ్మల్ని కాపాడుతుంది. బ్రాహ్మీస్థితి పొందటానికి నువ్వు ఎన్ని రకాలుగా కష్టపడతావో అన్నిరకాలుగా కష్టపడు. నువ్వు బ్రాహ్మీస్థితిని పొందాలి. అదే నీగమ్యం. ఆ బ్రాహ్మీస్థితిని పొందటానికి అనుకూలంగా నీ జీవితాన్ని మళ్ళించుకో. నీకు బ్రాహ్మీస్థితి కలిగినా యజ్ఞ, దాన, తపస్సులు విడిచిపెట్టవద్దు. బ్రాహ్మీస్థితి కలిగినవాడికి యజ్ఞదాన తపస్సులు అవసరంలేదు. అయినా శరీరం ప్రారబ్దాన్ని బట్టి తిరుగుతోంది కదా అలాగే యజ్ఞదాన తపస్సులు లోకంకోసం విడిచిపెట్టవద్దు. మనకి వందమంది దేవతల దయ అక్కర్లేదు. ఒక్క బ్రాహ్మీస్థితి పొందినవాడి దయ మీరు సంపాదిస్తే మీరు పొందవలసింది పొందుతారు. నీరు ఏ విధంగా అయితే పల్లానికి వెళ్ళిపోతుందో అలాగ జ్ఞానిమాట హృదయగుహలోకి తీసుకుపోతుంది. అది మాట కాదు మాట రూపంలో ఉన్న జ్ఞానం, మాట రూపంలో ఉన్న ప్రేమ, మాట రూపంలో ఉన్న దయ ఇది తెలియనివారు దురదృష్టవంతులు.

బాహ్యపరిస్థితులు నాకు వ్యతిరేకంగా ఉన్నాయి, బాహ్యపరిస్థితులు నాకు అనుకూలంగా ఉన్నాయి అని చెప్పేది నీ మనస్సు. భగవంతుడు మాయ అంతా తీసుకొనివచ్చి నీ మనస్సులో పెట్టాడు. దానిని వదిలేయి. దేవుడు సృష్టిలోంచి బయటికి వస్తే నిన్ను ఇంక దేవుడు ఏమీ

చేయలేడు. మీకు మనస్సుతోటి, దేహంతోటి తాదాత్మ్యం ఉంటేనే దేవుడు మిమ్మల్ని బొమ్మలు ఆడినట్లు ఆడిస్తాడు. కట్రాడు తెంపేసుకున్న దూడ ఎలా వెళ్ళిపోతుందో అలాగ నువ్వు మనస్సులోంచి బయటకు వస్తే ఆయన మాయ నుండి విడుదల పొందుతావు. అప్పుడు దేవుడు ఇంక మీ గొడవలకి రాడు. అప్పుడు ఎటుచూసినా ఆనందమే, ఎటుచూసినా శాంతే, ఎటుచూసినా సుఖమే. నువ్వు కానిదానిని నువ్వు అనుకుంటున్నావు. అది వదిలేస్తే చాలు ఇంకేమీ లేదు. అదే సాధన యొక్క గమ్యం. మీ హృదయంలో చైతన్యం ఉంది. మీ సాధనాబలం వల్ల, సజ్జన సాంగత్యం వల్ల, సద్గ్రంధ పఠనం వల్ల, ఈశ్వరుడిని ఉపాసన చేయటంవల్ల లోపల ఉన్న చైతన్యం కొంచెము మేల్కొంటూ ఉంటే మనస్సు యొక్క వాండరింగ్ తగ్గిపోతుంది. వరదలో మీరు గడ్డిపరక వేస్తే చాలా వేగంగా కొట్టుకుపోతుంది. అలాగే ఈ చైతన్యం లోపల మేల్కొన్నప్పుడు మన మనస్సనే గడ్డిపకరని కొన్ని క్షణాల్లో లోపలికి లాగేస్తుంది. ఇంక ఈ పుణ్యము, పాపము లెక్కలు వేసేవాడు ఉండడు. మీరు శాంతి ప్రవాహంలో కొట్టుకుపోతూ ఉంటే మీ శరీరానికి చావు వచ్చినా వచ్చిందని కూడా మీకు తెలియదు. మీకు లోకం కనిపించకపోయినా కనిపించటం లేదని తెలియదు. అక్కడ శాంతి ప్రవాహంలో ఈదులాడూతూ ఉంటారు.

ఒకవేళ దేవుడు ఎప్పుడైనా కనిపిస్తే నాకు మంచి బుద్ధిని ప్రసాదించమని అడగండి. వరాలు మీరు అడిగారా కష్టాలు తెచ్చిపెట్టుకున్నట్టే. మనకు వరం ఇచ్చి ఆ వరం వెనకాల బాధలన్నీ పంపేస్తాడు. భగవంతుడు మాయావి. అసలు మనకు ఏమి కావాలో మనకే తెలియదు కాబట్టి స్వామీ మేము అహంకారంతోటి బతుకుతున్నాము. మాకు ఏది మంచిదో తెలియదు. తెలియక కోరికలు కోరుకుంటాము. ఒకోసారి మేము మంచి అనుకున్నది భవిష్యత్తులో చెడ్డ తీసుకురావచ్చు. తండ్రీ మాకు మంచి ఏదో చూపించి మమ్మల్ని తరింపచేయి అని ప్రార్థించాలి. తల్లితండ్రులు చెప్పినట్లు వినవలెను అని చెపుతారు. ప్రహ్లాదుడు అలా వినలేదు. ఎందుకు అంటే దేవుడికోసం వినలేదు. భగవంతుడిని తెలుసుకొనే ప్రయత్నంలో ఒకవేళ ధర్మాన్ని వదిలేసినా అది మీకు చెడ్డచేయదు. భగవంతుడిని తెలుసుకునే ప్రయత్నంలో మీరు తల్లితండ్రులకి దూరమైనా అపచారం లేదు. అలా ప్రహ్లాదుడు చేసాడు. ఇంకా ఎన్ని గొడవలు ఉన్నాయో, ఇంకా కష్టాలు వచ్చేస్తున్నాయి ఏమిటి అని మీరు అనుకుంటున్నారు. రానివ్వండి అన్నారు భగవాన్. మీరు వద్దంటే ఆగుతాయా, ఆ గొడవలు అన్నీ వచ్చి మీద

పడిపోనియ్యండి. మీకు రక్షకుడు ఉన్నాడు కదా! ఎక్కడైతే వికారాలు లేవో, ఎక్కడైతే మీకు నిజమైన నేను ఉందో మీరు అక్కడికి వెళ్ళిపోతే ఈ బయటి గొడవలు మిమ్మల్ని ఏమి చేస్తాయి. అవి వస్తాయి పోతాయి. మంచిగొడవలు వచ్చినా అబద్ధమే, చెడ్డగొడవలు వచ్చినా అబద్ధమే. మంచి చెడ్డా మనస్సులో ఉంది. చైతన్యంలో ఏమీ లేదు. అది లేదా అంటే ఉంది. దాని స్వరూపం శాంతి, దాని స్వరూపం ఆనందం. మనం అక్కడ మేల్కోవాలి. గురువు చేసే సహాయం ఏమిటి అంటే ఎక్కడైతే మనం ఉన్నామో అక్కడికి మేల్కొలపటానికి ప్రయత్నం చేస్తాడు. అప్పుడు మీ దేహ ప్రారబ్దంలో మీకు మంచి ఉంటే ఏదో మంచి అనుభవిస్తున్నాం అని మీకు అనిపించదు. చెడ్డ వస్తే కుంగిపోరు. ఎందుచేతనంటే అసలు మీరు వాటిమీద డిపెండు అయి ఉండరు.

దేవుడు వచ్చి మీకు కోటి జన్మలు వరకూ మోక్షంలేదు అంటాడు అనుకోండి అదేవిటయ్యా అలా అంటావేమిటి అని అనకూడదు. నీ ఉద్దేశ్యం కనుక అలాగే ఉంటే అలాగే కానియ్యి అనాలి. ఆయన సత్యసంకల్పుడు. దేవుడికి సంకల్పం వచ్చిందా అది నెరవేరితీరుతుంది. మన సంకల్పం నెరవేరదు. అప్పుడు మనం ఏమి చెప్పాలంటే నాకు ప్రత్యేకంగా సంకల్పాలు లేవు నేను కోటిజన్మలు పుట్టాలి అని మీ సంకల్పం అయితే అలాగే కానివ్వండి నాకు ఏమీ అభ్యంతరం లేదు, మీ సంకల్పమే నా సంకల్పం, మీ ఇష్టంమే నా ఇష్టం అని చెప్పేస్తే అప్పుడు భగవంతుడు అనుకుంటాడు వీడికి సొంత సంకల్పం లేదు, భారం మన మీద వేస్తున్నాడు అని అప్పుడు విడుదలచేసి వెళ్ళిపోతాడు. కోరిక లేకపోతే ఆ పని అవ్వదు అని మనం అనుకుంటాము. ఈశ్వర సంకల్పంలో ఉంటే నీ కోరికతో సంబంధంలేకుండా అయిపోతుంది. ఈశ్వర సంకల్పానికి శక్తి ఉంది కాని నీ కోరికకి శక్తిలేదు. భగవాన్ అన్నారు మీ దేహాన్ని ప్రారబ్దానికి వదిలేసి ఎక్కడైతే శాంతి ఉందో, ఎక్కడైతే సుఖం ఉందో ఆ స్థితిలోకి నువ్వు మేల్కోవటానికి నీ మనస్సునంతా, నీ శక్తినంతా ఉపయోగించుకో. వ్యర్థమైన చింతలు, వ్యర్థమైన కోరికలు, వ్యర్థమైన పనుల మీద నీ మనస్సుని పెట్టకు. మోక్షసుఖం పొందటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. మోక్షసుఖం పొందితే అన్ని సుఖాలు అందులోనే ఉన్నాయి. లోకంలో అనేక ఆకర్షణలు ఉంటాయి. నిర్వాణసుఖాన్ని పొందటం తప్పించి మీ మనస్సు ఎక్కడకీ చెదిరిపోకూడదు. భ్రాంతులన్నీ ఊడిపోతే, వాసనలన్నీ ఊడిపోతే అప్పుడు బ్రహ్మము బట్టబయలు అవుతుంది. లోపల హృదయం ఖాళీ అవ్వకుండా ఎవరికీ జ్ఞానంరాదు. మీ హృదయం ఖాళీ అయిపోయింది

అనుకోండి శాంతిసామ్రాజ్యానికి మిమ్మల్ని అధిపతి చేయటానికి ఒక్క క్షణం కూడా ఆగడు. ఇప్పడు ఈ మాటల ప్రయత్నం ఏమిటి అంటే లోపల ఉన్న ఆ జ్ఞానగంగ మీకు అందాలి. ఆ జ్ఞానగంగ మీకు అందటం లేదు. అది అందితే అప్పడు ఆత్మసుఖం తెలుస్తుంది.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 08-11-2009, పాలకొల్లు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

వనభోజనాలు అంటే వనంలో తులసిచెట్టు ఉండాలి, ఉసిరిచెట్టు ఉండాలి. ఉసిరి చెట్టు విష్ణువు యొక్క స్వరూపం, తులసి లక్ష్మీస్వరూపం. లక్ష్మీనారాయణులు ఉన్నచోట తినాలి అవి వనభోజనాలు అని శాస్త్రంలో చెప్పారు. మీరు కర్మమార్గంలో ప్రయాణం చేసినా, భక్తి మార్గంలో ప్రయాణం చేసినా ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేసినా దేహాభిమానం నశించాలి. దానికి ఎంతో సాధన చెయ్యాలి. ఈశ్వరానుగ్రహం ఉండాలి, కాలం కలిసిరావాలి. లేకపోతే మనం సక్సెస్ అవ్వలేము. ఒక్క నారాయణుడు తప్పించి మనం అందరం జీవులమే, మనం స్వతంత్రులంకాదు. మనం స్వతంత్రులం అనే భావన మనకు ఉంది. అందుచేత కర్తృత్వం పెట్టుకొని బాధపడుతూ ఉంటాము. ఖురాన్‌లో చెప్పాడు మీ పెత్తనాలు ఇక్కడ చెల్లవు ఈ సృష్టి అంతా అల్లా ఇష్టప్రకారమే నడుస్తోంది. మీ ఆజ్ఞ అనుసరించి ఈ సృష్టి నడవటంలేదు. మీ దేహం ద్వారా ఏ అనుభవాలు అయితే పొందాలో ఆ అనుభవాలు పొందాక ఆ దేహం చనిపోతుంది. మాకు కష్టాలు, నష్టాలు రాకూడదు. లాభాలు, సుఖాలు రావాలి అని అందరూ కోరుకుంటారు. గుడికి వెళ్ళి భగవంతుడిని అది కావాలి, ఇది కావాలి అని అడుగుతారు కాని మోక్షం కావాలి అని ఎవరూ అడగరు. మనం భక్తులకింద చలామణీ అయిపోతున్నాము కాని మనందరం పెద్ద వ్యాపారస్తులం. మీ ఇంటి వద్ద చీపురుకట్ట లేదు అనుకోండి, ఆ టైములో మీకు నారాయణుడు కనిపిస్తే నాకు చీపురుకట్ట ఇమ్మని అడిగేస్తాము. జీవితంలో ఇలా అలవాటు పడిపోయాము. మనం అంత బుద్ధిలేని మనుషులం. భగవంతుడిని ఏది అడగాలో మనకు తెలియదు.

కష్టాలు, దుఃఖాలు ఎవరూ కోరుకోరు. కుంతి కష్టాలు కోరుకుంది, మీరాభాయి కోరుకుంది, అలా ఎవరో కొద్దిమంది ఉంటారు. ఒకోసారి భగవంతుడు కావాలనే మీకు దుఃఖాన్ని పంపిస్తాడు, అశాంతిని పంపిస్తాడు. అది జ్ఞానాన్ని ఇస్తుంది అని మీకు తెలియదు. మీకు తెలియక దుఃఖం వస్తూ ఉంటే వద్దు, వద్దు అనుకొంటారు. కష్టాలు, దుఃఖాలు ఎవరికైతే ఎక్కువగా వస్తున్నాయో వారికే తొందరగా ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. అర్జునుడు పడ్డ దుఃఖం